

(intermezzo AlfaBeta 3)

Cyril vstupuje do komnat Správců. Alfa si u prkna žehlí svou šerpu, Beta nafukuje balónky a pouští je po místnosti.

Tohle bude pro AlfaBeta asi nejnáročnější výstup. Po předchozím dějství na scéně zůstávají čtoucí si děti. Šotci se promění na učitelky ve školce, děti seřadí do dvojic a odvedou po levých schůdcích do C32. Zároveň jako obvykle zprava přijdou AlfaBeta a budou si při příchodu pinkat míčkem na pingpongové pálce. Protože budou mít dost času, po výstupu na pódium ukáží své mistrovství – postaví se vedle sebe, popojdou 3 kroky k divákům, chytí míček, synchronizovaně uchopí pálku za plochu a budou pinkat rukojetí. Je třeba začít cvičit, a to i na zkouškách – tedy úkol pro Katku: pověřit někoho přinesením pálek a míčků. (Vhodná bude pálka s rukojetí s aspoň částečně rovným profilem.) Pokud snad míček spadne, správce na sobě nedá nic znát a šotci jako o překot budou závodit, kdo z nich míček chytí a přinese.

Cyril (jako vždy vyjde na nižší rovinu a vysekne poklonu): „Vaše Sebepotvrzující Emanence!“ *AB chytí míčky.*

Alfa: *Bez pohybu, pohled do diváků.* „Tedy primitiv opět selhal.“

Cyril: „Opět pauza, otočí se k divákům a se zadostiučiněním a zcela.“

Beta: *Bez pohybu, pohled do diváků.* „Domníváš se, že by měl být přerázen?“

Cyril: „Přinejmenším on si to určitě myslí.“ *?? Na Michala: Cyril sám mu přece řekl „Tady jsi skončil“ – proč tedy teď nedá průchod své kritice?*

Alfa (*gesto zamýšlení, začne obcházet v malém kroužku, Beta se přidává; řečnický*): „Co dělat s někým, kdo cokoli dělá, dělá špatně?“

Beta: „Leda dát mu funkci, kterou nelze dělat špatně.“

Alfa: *Gesto nalezení, např. zvednutý ukazováček.* „Funkci, který už tím, že je dělána, je dělána dobře.“ *Oba se zastaví, musejí být čelem k divákům.*

Cyril: *Nechápavě, natvrdle, natočí se k divákům.* „Ale jaká funkce má takový charakter?“

Beta (*položí míček na pálku a pohybuje s ní tak, aby se míček kutálel, nejlépe zleva doprava, což může naznačovat východ a západ; zešíroka*): „Vždy mě zajímalo, jestli Slunce skutečně každý den putuje po obloze od východu na západ.“

Alfa: *Totěž co Beta, v ideálním případě ale v opačném směru!* „A ne od západu na východ.“

Beta: „Ať to zjistí.“

Cyril (*trochu vyděšeně, trochu couvne a napřímí se až zakloní, taková malá pochybnost o Nich*): „To má být jeho funkce v naší Obci? A není trochu... nadbytečná?“

Alfa: *Oba změni pohyb míčku na krouživý a to stejným směrem.* „Domnívám se, že málo kontrolujeme naše slunce. Běhá si od východu na západ, snad každý den, ale nemuselo by. Nikdo jej nehlídá.“

Beta: „Ano, nemuselo by.“

Alfa: „Nemuselo by, jistě.“

Beta: „Ať to primitiv kontroluje.“

Alfa: „Ať to kontroluje, řekněme, *oba pálkou vyhodí míček do vzduchu, chytanou a teprve pak*: deset let.“

Cyril (*škodolibě*): „Vykonám.“

Cyril velmi spokojený sám se sebou odchází, AlfaBeta odpálí míčky co nejdále do publika, sledují jejich dopad, pak si bez jakýchkoli emocí plácnou rukama a odcházejí, začíná čtvrté dějství.

Opět jen úvaha, žádný dramatický děj.